

Előszó

Viharos időket élünk. Naponta szembesülünk az értékek állandó relativizálásával, megkérdőjelezésével. Ami tegnap kétségbevonhatatlan volt, az mára már könnyedén érvényét veszti, ami szüleink idején a hétköznapiak része volt, az sokak szemében idejétmülttá vált. Mégis hogyan tudunk az állandó változások közepette megfelelni a sorra jelentkező kihívásoknak?

Mindezekre a Magyar Országgyűlés által 2012-ben elfogadott hungarikumtörvény kíván alkalmazható válaszokat adni. A törvény filozófiája a hungarikumok, a nemzeti értékek megőrzését, rejtett értékeink felkutatását állítja a középpontba, mielőtt végleg a feledés homályába merülnének. Hiába hivatkozunk ugyanis az elődeink által teremtett anyagi és szellemi örökségünk nagyszerűségére, ha mindezt nem építjük be a hétköznapi életünkbe.

„[M]unkálni nagyban, s ha nem lehet, munkálni kicsiben, de munkálni mindig, másban csak akkor keresni elmaradást, mikor már rajtunk nem múlt...” Ez a Széchenyi István által lejegyzett gondolat hűen összefoglalja a *Hungarikumok és nemzeti értékvédelem* című könyv mondanivalóját.

A nemzeti értékek, a helyi identitás és az országimázs kérdéskörét járja körbe ez az új, hiánypótló kiadvány. Válaszokat kapunk arra, hogyan támogatja a hungarikumtörvény az értékalapú közösségek kulturális, társadalmi, gazdasági szempontú megerősödésének lehetőségeit. A szerzők arra keresik a válaszokat, miként erősödhet az identitástudat, a belső kohézió, a szolidaritás és a népességmegtartó képesség; hogyan nyílhatnak meg további munkalehetőségek a lokális erőforrások kihasználásával.

Nem elégedhetünk meg tehát a nemzeti értékek számbavételével, hanem a megfelelő innovatív eszközök igénybevételével olyan formában kell kihasználnunk a bennük rejlő lehetőségeket, hogy elősegítsük országunk fejlődését, ezzel is megerősítve a magyar emberek nemzeti önazonosságát, önbecsülését.

Nagy István
agrárminiszter,
a Hungarikum Bizottság elnöke